

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodajajo v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Pozdrav.

V ponedeljek se snidejo zaupniki s cele dežele, snide se jedro našega ljudstva. Najvažnejša točka na dnevnem redu je pač organizacija naše stranke.

Stranka je, odkar obstoji, to je, odkar deluje na Goriškem društvu „Sloga“, vedno zvesto delovala v korist slovenskemu ljudstvu na podlagi krščanskih načel. S svojim delom, s svojo preteklostjo je stranka dokazala, da razume tok časa, da je ona edina poklicana zastopnica goriških Slovencev. Potrebno je pa, da tudi v organizaciji napredujemo z duhom časa ter izpopolnimo svojo organizacijo.

Naša želja je, da se prej ko slej vsi Slovenci po vseh deželah združimo v eno veliko skupno ljudsko stranko na krščanskih principih. A danes to ni še mogoče. Treba bo pa delati na to, da se ta misel vresniči.

Upamo, da ponedeljkov zbor naredi k temu našemu idealu velik korak bliže. Zavedajmo se, da smo Slovenci vsi, Goričani, Kranjci, Štajerci, Korošci, da so meje, ki nas ločijo, umetne. Skušajmo potom svojih organizacij doseči res „Zedinjeno Slovenijo“. Deloma se to izvršuje po „Kmečkih zvezah“, ki se ustanovljajo po vsem Slovenskem v obrambo slovenskega kmeta, deloma po „Slovenski kršč. soc. zvezi“ na izobraževalnem polju; zbor zaupnikov v ponedeljek pa naj bi pomenil korak bližje v narodovi organizaciji.

Vsi stanovi, brez izjeme naj bodo združeni v naši stranki; a temelj vsem bodi naš kmet. To so misli, ki nas navdajajo pred shodom in v tem smislu pozdravljamo zbor zaupnikov.

Pogodba.

Gmotne koristi našega ljudstva zahtevajo z vso odločnostjo, da naši poslanci glasujejo za pogodbo. Kmečki zastopnik iz alpskih dežel bi padel na glavo, če ne bi izprevidel, da bi bila gospodarska ločitev z Ogrsko za našega kmeta v veliko pogubo. Ne prezrimo namreč, da so kmečke koristi v naših alpskih deželah popol-

noma različne od sudetskih kmečkih zahtev. Tam imate bogata polja, dežele kjer, se v prvi vrsti prideluje žito. Pri nas pa igra živinoreja, vinarstvo in les prvo ulogo. Živinoreja bi bila silno oškodovana, ko bi se zdaj z Ogrji ločili. Mi še nimamo tako razvite živinoreje, da bi mogli sami preskrbeti svoje trge; navezani smo na Ogre.

Treba bo silnega gospodarskega dela, da se v tem oziru izpopolnimo. Če se zdaj zapro ogrske meje za živino, se bodo kmalu izpraznili naši hlevi in meje bomo morali vendar-le odpreti če ne na Ogrsko, kjer imamo po novi pogodbi zelo strogo varstvo proti živinskim boleznim, pa na Srbsko ali Rumunijo, Rusijo in Bolgarijo, od koder nam bo z živino prišla tudi kuga v deželo.

Vinarstvo je tudi po novi pogodbi na boljsem. Ogrji se zavežejo v nji, da v enem letu sklenejo zakon proti ponarejenemu vinu. Ta rana nas sedaj najbolj boli. Dokler imajo Storni in drugi judovski vinski trgovci pri nas svoje odjemalce, ne more domače vino do tiste cene in veljave, ki mu pripada. Po novi pogodbi ponarejeno vino tudi z Ogrskega ne bo moglo delati konkurence našemu. S tem je za naše vinogradnike združen velik dobček.

Za vino, les in živino je pa neizmerne važnosti, da Ogrji po novi pogodbi ne bodo imeli več priložnosti določevati prevoznih cen po naših železnicah, marveč bo v tem oziru naša država popolnoma samostojna. Tudi naši veliki mlinarski industrialci bodo na boljsem. Ogrji ni konkuriral z nami samo s svojim cenejšim blagom, marveč tudi s svojimi, nalašč za ogrske proizvajalce preračunjenimi železniškimi tarifi. Slep mora biti, kdor tu ne vidi velikanskega napredka. Pri nas seveda liberalni politiki nimajo nobenega zmisla za gospodarska vprašanja. Zato je pa umljivo, da s pozivom na strankarske strasti hočejo zaslepiti naše ljudstvo.

Rad je vstregel moji prošnji.

Sestra je plakala, ko pa je vzrla očeta, je onemela kakor kamen, na obrazu in na očeh se ji je poznalo, kako težko se zadržuje, — sam gospod vikarij se je pozneje čudil temu. Spomnila se je menda mojih besed in prošnji.

Kmalu je došel voz, oni so se odpeljali, jaz pa sem ostal sam.

„To jima je žalostna vožnja“, je opomnil gospod vikarij zvečer, ko smo pričakovali R. iz mesta.

„Za sestro se bojim, vožnja po železnici ji navadno zmeraj škoduje!“ sem opomnil jaz.

„Kako so pa mlajši sestri povedali, — morda še ne ve?“

„Jaz mislim, da so dobili brzojavko že dopoldne, časa so imeli toraj dovolj jo polagoma pripraviti na to.“

Pozneje sem zvedel, kako je bilo. Brzojavko so res dobili predpoludne, a povedali ji niso ničesar.

„Zelo me skrbi, kako je doma; Z. mi že cel teden piše, da je mama zelo slaba“, jo je začeli pripravljati teta. — „Bala sem se ti povedati. Danes mi piše, da se je bati najhujšega!“ Več ji ni povedala. Težko se je vzdrževala pred njo, da bi se ne izdala prezgodaj.

In čudno. V juliju je bila mlajša sestra doma in ko se je vrnila v Ljubljano, je rekla teti:

Dopisi.

Iz St. Ferjana. — Na poslano g. župana K. in gg. podpisanih starešin iz St. Ferjana, priobčeno v „Soči“ z dne dne 12. t. m. odgovarjamo: Pri nas ni v navadi laži priobčevati in ako bi se pomotoma kedaj vrinila kaka neresnična vest, smo vselej pripravljeni, jo popraviti.

K točkam, ki jih omenjate v svojem poslanem, evo vam sledeči odgovor:

1. Starešinstvo je pri seji sklenilo, da se ničesar ne pripravi ob prihodu. Predlog je stavil, kakor se nam je povedalo, g. župan z besedami: Jaz sem za nič! Vi ste mu pritrdili, mi tudi! To je za nas merodajno. Ako je pa kdo izmed vas vkljub temu vašemu enoglasnemu in pravoveljavnemu sklepu posodil eno ali več obč. zastav v tisti namen, imenujte ga in tistega tudi, ki se je drznil od vas kaj takega zahtevati vkljub vašemu sklepu.

K točki 2. Vaše vprašanje je odveč, ker ako ne vidite in ne veste, kaj se godi v občini, je pač žalostno. Tu ne moremo vsega naštet, ker list ni samo za St. Ferjan. Le nekaj omenimo. Pred dobrim mesecem dni hodila je po Gorici žena z dojenčkom v naročju in s petimi drugimi nedoraslimi otroki, ter pravila, da jo je nje pristojna občina postavila na ceto, kjer prebiva pod milim nebom brez vseh sredstev in živi od miloščine usmiljenih ljudi. Ko je nastalo deževje, našla je začasno za silo neko podstrešje in pozneje neko drvarnico, sicer bi bila morala ostati na dežju. Prosila je pomoči pri dež. odboru, pri magistratu in na glavarstvu. Od tu so poslali dotični občini ukaz, da je poslala po ženo z otroki, in ji dala, kar ji je tikalo. Pravičen človek psa ne pušča brez hrane in ga ne podi na dež; to bi bilo po zakonih trpinčenje in toraj kaznjivo. Sedaj pa odgovori častiti čitatelj, kako naj se imenuje in kaj zasluži opisano ravnanje z ono ženo in njenimi otroki? Kdor hoče zvedeti za ime one žene in za občino, naj vpraša pri c. kr. okr. glavarstvu v Gorici.

„Mama se mi zdi zelo slaba, mnogo se jo spremenila, odkar je bila tu. Bojim se za njo!“

Začudila se je teta in prišla nepričakovano sama pogledat; videla je, da ni nič hudega, bila je čisto kakor po navadi, — sestri se je le tako dozdevalo ali pa so bile to že slutnje! In tisti čas ste jo videle obe zadnjič.

Bilo je toraj tiste nedelje nesrečnega spomina, ko so dobili brzojavko. Teta je jokala, če le sestre ni bilo zraven, vsi v hiši so že vedeli, — le njej se je bala povedati. Popoldne so šli celo na sprehod. O polnoči sta prišla oče in sestra. Ko je mlajša sestra slišala njihov glas, je zaplakala in plakala je celo noč do jutra, niso jo mogli potolažiti.

Jaz sem težko pričakoval tisti večer prijatelja R.; kakor hitro je odprl vrata sem ga vprašal:

„Kako pa je bilo?“

„Nič posebnega,“ bila sta čisto mirna. Počakal sem, da je vlak odšel. Naročila sta, da moraš gotovo priti za njima.“

„Da sta le ona dva odšla!“

Predel sem skoro celo noč; — in tako rad bi bil zaspal! Grozne so bile tiste ure, — dolge in mučne. Preživel sem v tistem malem času vse, kar se je že dovršilo in kar me je še čakalo. Vse

Poglavje o oduštvu je bilo delo, ma že v „Gorici“ opisano, dodajemo tu le en slučaj. Neka žena nam je prišla povedat: Kupila sem pri nekem občanarju za 2 gl. 80 kr. žganja. Ker nisem imela denarja, da bi mu precej plačala, zastavila sem mu v poroštvo listek z „Monta“, kjer sem imela zastavljeno blago v vrednosti 17 K. Ko sem spravila potreben denar, sem ga nesla dotičniku, da mi vrne listek. On pa je bil že blago sam z „Monta“ vzel in mi ga noče vrniti. Ako je to resnično, vprašamo čast. čitatelje, kako naj se to imenuje, ako ne oduštvu? Ime žene in ime dotičnika se izve lahko tudi pri uredništvu „Soče“, kajti tudi tam je menda žena pomoči iskala.

Kako se spravlja ljudi v škodo in zapor, nam dokazuje razen drugih slučajev, sledeči: Nek občanar je po naročilu obč. obhodka izvršil neko delo občini proti določenemu plačilu. Ko je bilo delo dokončano, ni mogel dobiti denarja ne od župana, ne od obhodka. Ker je radi tega razsajal in preklinjal, dobil je zapor in zraven je moral vse poprodati, celo gnoj, da je plačal odvetnika. Komu naj se odgovornost za vse to pripisuje, prepuščamo sodbi čitateljev.

Nek občanar, živeč v drugi občini, prosil je nekaj podpore, a je ni dobil. Koliko stroškov je ravno vsled tega morala njegova pristojna občina plačati, to lahko natančno pove županstvo v Šempasu in to občuti pristojna občina še danes. Katera je ta pristojna občina lahko pove delavec Marega, živeč v Podgori.

3. Glede mosta nam sami potrjujete, da ste ljudi nadlegovali za prispevanje, naj si bo v denarju ali z rabotami, česar ni odobravati, ker za ta namen prispevajo že drugače. Država, dežela in občina so dale svoje deleže in ako ne bi zadostovali, kar pa je pri takem malenkostnem delu izključeno, lahko se še kaj dobi. Sicer pa se podvzetnik lahko smeje, da je napravil dobro kupčijo.

Ali bo dotična komisija brezplačna,

tisto sem preživel in pretrpel, kar je oče pretrpel in kar ste sestri občutili in vse kar je bližnja prihodnost skrivala.

V tihi temi dolge noči mi je domišljija tako oživela, da sem pretakal solze pri prizorih, ki sem jih pričakoval v prihodnjih dveh dneh.

Videl sem mater ležečo na odru, blede, mirno, nemo, — mrtvo. Soba je bila mračno razsvetljena od gorečih sveč. Ob vznožju svetilka in blagoslovljena vođa. Prihajali in odhajali so ljudje, na licih začudenje, radovednost, tudi mnogo iskrenega sočutja, v očeh solze in žalost. Jaz sem stal v kotu, plakal sem z zadržanim, krčevitim plačem. O Bog, kakor grozen bo ta prizor! A nisem ga doživel, — nisem šel, — ker mi niso pustili, — ker sem se bal tega prizora, niti nisem silil, da bi šel! Dokler je nisem videl mrtve, mi je tlela v srcu še vedno čisto majhna iskra upanja, da vse to ni res, da je vse le sen, le pomota, le hipna slabost. Morda potrka vsak hip kdo na vrata in mi sporoči, da je živa, da je oživela. Take neumne misli, taki upi so se mi pojavljali od časa do časa. Sam sem dobro vedel, da je vse to upanje brezmiselnost. In zginele so vse tiste neumne misli in čakal sem pogreba.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Iz spominov.

Spisal V. B.

(Dalje.)

In gospod vikarij je šel in mu prigovarjal:

„Če hočeš skrbeti za otroke, skrbi v prvi vrsti za se, tako skrbiš tudi zanje najbolj. Ti si šibak in morda bi ti bilo boljše, da bi odšel.“

„Šel bi, a ne sam.“

„Hči gre s teboj, V. pa ostane tu, krepak je dovolj, da to prenese, — sicer pa bo v moji skrbi. Elen mora biti tu; Za vaju je boljše, če odidete za par dni, — njemu bo pa boljše, če vas ravno te dni ne vidi“. In pregovarjal ga je toliko, da se mu je vdal.

Poklical je mene in mi zapovedal da moram po pogrebu takoj v Ljubljano, R. naj bi prišel za mano. Jaz sem mu vse obljubil in šel iskat voz.

Ko sem se vrnil, sem mu rekel:

„Voz bo kmalu pripravljen, če želite, — naročil sem, naj pride tu spodaj, popeljete se po tej strani. Nisem hotel, da bi šli mimo doma“. Prijatelja R. sem prosil:

„Ti boš toliko dober, da jih sprejmeš v mesto do postaje?“

Katoliški shod na Dunaju izraža

svoje prepričanje, da je neohodno potrebno takoj ustanovljati „Kmečke zveze“ na pozitivno krščanskem stališču povsod, kjer jih še ni. Te „Kmečke zveze“ si naj določijo svoj delokrog po deželah in po jezikovnih ozemljih. Krščansko ljudstvo in njegovi voditelji v Avstriji se nujno prosijo, da se naj z navdušenjem lotijo snovanja „Kmečkih zvez“.

Katoliški shod zahteva, da deželni zbori vseh avstrijskih kronovin zakonito vpeljejo kmečko stanovsko združništvo in izjavlja svoje prepričanje, da se bo na tej podlagi kmečki stan gospodarsko povzdignil in okreplil.

Drugo nič manj važno organizacijo je priporočal dunajski kat. shod, namreč združevanje mladeničev v izobr. društvih. Dotična resolucija slovi:

Katoliški shod je prepričan, da so na deželi mladeniška društva silno važna za dorast katoliških kmečkih društev, za povzdigo javne pravnosti mladine same in zato priporoča, naj se snujejo mladeniška društva po vseh deželah v mo-narnhiji.

Prav pravi ta resolucija, da so mladeniška društva potrebna, da iz njih dobi kmečki stan izobraženega in značajnega naraščaja, ker le tak naraščaj bo imel smisel za visoke cilje kmečkega stanu ter bo tudi požrtvovalno zanje delal.

— Usposobljenostni izpiti za ljudsko-šolskega učitelja so napravili dne 16. t. m. pred c. kr. komisijo na učiteljsku v Kopru naslednji gg.: Ant. Fakin iz Škrbine na Krasu, Franc Ferjančič iz Lokavca pri Ajdovščini, Albert Poljšak iz Šmarji pri Ajdovščini, Ivan Samic iz Trsta in Viljem Tomažič iz Morskega na Kanalskem; eden je padel.

— Ukraden voz. — Včeraj je pripeljal dinnar Miroslav Lasič iz Rane štirikolesen voz v Gorico in ponudil ga nekemu kmetu, stanujočemu za Razonerji, v prodaj, vprašal je zanj 90 K. Kmet mu je obljubil za voz 50 K, za kateri znesek mu ga je Lasič tudi pustil. Ko je Lasič odšel, začel je kmet premišljevat in je končno prišel do prepričanja, da je vkupil najbrže ukradeno stvar. Podal se je na policijo, kateri je vse ogradil. Policiji se je kmalu posrečilo dobiti Lasiča. Ko so ga vprašali kako se piše, odgovoril je da se piše Ivan Janez in da je doma iz Mirna. Rekel je, da je vzel voz bratu zaradi tega, ker mu ne da jesti, čeravno je to njegova dolžnost. Kmalu potem pa je prišel na policijo Ladislav Lasič, brat Miroslavov, z naznanilcem, da mu je bil voz ukraden. Ladislav je dobil svoj voz, katerega mu je moral kmet izročiti, Miroslava so pa deli pod ključ.

— Nesreča. — Včeraj predpoldne so razkladali na tuk. drž. kolodvoru vino. Pri ti priliki sta prišla 24letnemu delavcu Petru Klanjščeku dva prsta desne roke pod sod in sta mu bila zmaščena. V bolnišnici, kamor so ga prepeljali, so mu prsta odrezali.

— Izpred sodišča. — V četrtek je bil od tuk. okrcznaga kot kazenskega sodišča obsojen 39-letni Anton Cviter iz Bovca, ker je svojo staro mater pretepaj in ji grozil s smrtjo.

— Tatvina. — V noči od srede na četrtek so neznani tatovi udrl v prodajalnico tobaka, nahajajočo se na Fran Josipovem tekališču in ki je last g. Mauerja. Odnegli so v gotovini 251.95 kron ter za 122 kron različnih znamk. Poskusili so vdreti tudi v isti hiši se nahajajočo Orzanovo prodajalno jestvin, a se jim ni posrečilo.

— Ogenj. — V četrtek zvečer je nastal ogenj v tovarni za mariniranje rib, ki je last g. Weiss-a in ki se nahaja na levem bregu Soče blizu pevmškega mosta. Škode je kakih 2000 kron.

— Čuden slučaj. — V Solkanu je neki K. v gostilni „Pri Droču“ silno zabavljaj čez katoliško vero in Boga. Pričujoči gosti so ga opominjali ter vprašali: Ako bi prišel v nesrečo, če bi si zlomil roko ali nogo, ali bi poklical kačo ali Boga na pomoč. A on se moško odreže; da ne potrebuje ne hudiča ne Boga. Kmalu na to gre domov, tu pa pade tako nesrečno, da si zlomi nogo. Vbogi revež tedaj vdihuje večkrat zaporedoma: „Bog pomagaj mi!“. Pač čuden slučaj. Prepeljali so ga nato v Gorico v bolnišnico, kjer ima sedaj čas premišljevat o tem čudnem slučaju. Bog daj, da bi mu bila ta nesreča v srečo, a tudi drugim v svarilen zgled.

— Neznani zlikovci so okradli pri Ant. Toplikarju pod Osekom v noči

po Martinovem shodu panj medu. Soudimo, da so pili kislo vino ter so šli do čebelnjaka, da si osladi okus. Okoli 1. ure ponoči je slišal gospodar močno lajanje psa, pa se ni na to oziral. Zjutraj pa je našel od čebelnjaka v stran zaneseni panj prazen medu in raztresene čebele. Morda so bile čebele tako previdne, da so roparje dobro opikale. Ako je kdo drugi dan opazil koga po čebelnem piku otečenega, naj se ga pri županstvu naznani, da se ga primerno kaznuje!

— Cestni rop v bližini Volovske.

— Dne 18. t. m. ob 1. uri popoldne je bila gospa Marija Leng, ko je šla v Volovsko, od štirih mladih pobalinov na cesti napadena in oropana denarnice s 30 kronami, toda kmalu se je posrečilo varnostnim organom roparje izslediti in aretirati. Ti nadebudni dečki so: Gustav Takacs, star 17 let, Ludovik Harsanyi, star 16 let, Iv. Feher, star 16 let, vsi iz Budimpešte in Franc Messaros, star 19 let iz Vessprema. Izročili so jih sodišču.

— Legar. — Poročali smo že večkrat, da razsaja po Vipavski dolini legar. Ta bolezen se je razširila posebno po Šempasu, Oseku in Ozeljanu. Pojavila se poleg tega med šolsko mladino tudi škrlatica. Bolezen še ni ponehala! Dne 19. t. m. so pokopali v Šempasu 6-letnega Janeza B-nsa, ki je umrl na vodenici kot posledici škrlatine. Bolezen tudi ni prizanašala učiteljskemu osebju; bolne leže še sedaj učiteljice iz Šempasa, Oseka in Ozeljana, katere nadomestujejo v Šempasu g.čna Muravec, v Oseku g.čna Josipina Kuntih in v Ozeljanu g.čna Iv. Lapanja.

— Na grobu pok. župana črnškega J. Kosovela so napravili spomenik, nad katerim se domače ljudstvo spodtika, ker so vendar vernemu možu postavili prelomljeni steber brez znamenja križa in vrhu tega je napis tako spakedran, da ljudstvo dela o tem dov-tipe.

— Vipavska železnica. — Bralo se je že, kako se potniki pritožujejo, ker ta železnica nima nobene zveze z bohinsko proti Jesenicam. Radi tega bi bilo treba, da se zganejo občine ter prosijo, da se tudi v tem vgoi občinstvu, posebno zvečer, ko odide vipavski vlak samo 11 minut pred bohinskim in tako morajo čakati potniki do prih. dne, če se hočejo odpejati proti Ajdovščini. Ali bi ne kazalo, da bi vipavski vlaki vozili samo do Prvačine in se napravila mesto postaje mala postajanka v St. Petru na boh. železnici?

— Občinskih volitev v Cerknem se je v III. razredu udeležilo 247 volivcev; v II. razredu 84 volivcev in v I. razredu pa 43 volivcev. Volitev je bila čisto mirna in brez boja, ker so nasprotniki ostali doma.

— Otrok se oparil. — Otrok Alojzij Mahorčič iz Slapa pri Vipavi občine Vrabče se je dne 11. novembra t. l. tako z mlekom oparil, da je dne 16. t. m. opolnoči umrl. Otrok je trpel skozi osem tednov na oslovskem kašlju. Kaj je bilo pravzaprav vzrok smrti, bo razvidno iz raztelesenja otroka.

— Znani dunajski komik in salonski humorst Teodor Woller bo 28 in 29. t. m. zvečer nastopil v restavraciji „Central“. Vstopnice se dobivajo v trgovini Wokulat.

— Nova titulatura vojaških zdravnikov. — Vojno ministerstvo namerava spremeniti titulature za vojaške zdravnike. Vojaški zdravniki ne bodo več nosili naslov „polkovni“ ali „štabni zdravnik“, ampak naslov: zdravnik poročnik, zdravnik stotnik, zdravnik major itd.

— Farška bisaga. — Pred časom je rajni šempaski župan pl. Monari volil oseškemu g. vikarju Franketu 100 K. Liberalci so grozno kričali radi tega o „farški bisagi“. A gospod vikar je tistih 100 K daroval „Šolskemu Domu“ v Gorici ter priložil še svojih 100 K zraven na račun ustanovnine. Glejte, taka je „farška bisaga“.

— Prodaja vina na Vipavskem. — Še le letos so spoznali, da za kupčijo je treba napraviti belo vino, ki se ne kuha na tropinah. Ker je vina mnogo, prihajajo tudi kupci, ki pa kupujejo le mehka bela vina.

— Južna železnica bo imela v tekočem letu nad 6 milijonov kron več dohodkov kakor lani, zato pa narašajo izdatki na 8 milijonov, in sicer bo de-zvišanje plač uslužbencem znašalo na leto več kot 5 milijonov.

— V Gradcu je umrl te dni baron Kübec k, ki je bil svoječasno voditelj tuk. c. kr. okr. glavarstva in pozneje namestnik v Trstu.

— Zopet razpad veleposestva. — Znamenito veleposestvo Živčevo v

Vitovljah je bilo ravno pretečene dni razkosano in sicer radi nesporazumljenja družinskih udov. Brez ozira na družinske razmere moramo to dejstvo posebno iz narodnih ozirov obžalovati. V Vipavski dolini je bilo že pred desetimi leti mnogo veleposestev, a do danes se je to število tako skrčilo, da nas obdaja strah radi bodočnosti.

— Slaba vzgoja. — 13-letni učenec Ule iz Ribnice na Dolenjskem se je lani z nekaterimi drugimi paglavci v nekem skrivališču tako napil žganja, da so vsi nezvestni obležali. Učiteljstvo je storilo svojo dolžnost, tudi starši onih paglavcev so vzeli v roke šibo, le Uletova mati ni nič storila svojemu ljubljenu sinčku in ga še v šolo ni pustila, da ne bi bil kaznovan. Pred kratkim je zahteval ta poglavec od matere denarja za svoje potrebe (menda za cigarete) in ker ga ni dobil, tepel jo je z metliščem ter jo potem zaklenil v sobo, kjer je bila ves dan brez vsake jedi z mlajšo hčerjo. Se le zvečer so Uleta dobili. Take so posledice slabe vzgoje! Maščujejo se pred vsem na starših samih! In vendar marsikdo ne spozna, kako mu je vzgajati otroke? Pač žalostuo! Se vedno velja pregovor: Šiba novo mašo poje.

— Nezgoda na železnici. — Poštni vlak Trst-Beljak št. 1220 je v torek obtičal pri Sv. Luciji na tiru, ker se mu je pokvaril stroj, in je dospel na Jesenice v dveurno zamudo.

— Zaupniki nemškega dijaštva na dunajskem vseučilišču so sklenili, objaviti sledeče: „Zaupniki vseh nemških dijakov na dunajskem vseučilišču vzamejo na znanje, da je rektor, dvorni svetnik Ebner, v nedeljo predsednikom jugoslovnskih dijaških društev oficijelno izjavil, da je dunajsko vseučilišče z nemškim uradnim in poučevalnim jezikom. Zato da obsoja početje nekatereh nemških dijakov, ki so hoteli slovanskim dijakom prepovedati posluževati se na vseučiliških tleh materinega jezika. Zaupniki smatrajo to izjavo rektorjevo za zadostno in se bodo v svrhu pomirjenja na univerzi vzdržali vseh nadaljnih korakov.

— Prvi sneg v nižavah na Koroškem je naletaval 20. t. m. zjutraj, pa še tisto kar je padlo, je takoj izginilo. Na večer tega dne je pa zopet začelo prav po malem snežiti. Ker je tempe-

ratura zelo padla in se oblači, bode letos začelo redno kmalu snežiti. Mrzlejši dnevi pa tudi opominjajo, da se je treba pripraviti na bližajočo zimo.

— Prvi sneg so dobili v Ljubljani.

— Begun ropar. — Te dni se je pripeljal iz Splita na Reko neki star kovaški trgovec po imenu Terkovič. Na parniku se je seznanil z nekim mladim človekom, ki se mu je ponudil, da mu hoče biti vodnik po mestu. Ko sta delj časa hodila po mestu, zvalil je neznan mladi človek Terkoviča iz mesta k Sv. Katarini. Ko sta bila na samem, zgrabil je neznanec Terkoviča za prsa ter ga začel, ko ga je podrl na tla, biti s kamnom po glavi toliko časa, da je Terkovič izgubil zavest in zdaj ga je neznanec oropal. Ko je prišel Terkovič k zavesti in se je počasi bližal mestu, pokazali so mu nekateri dečki bolnišnico. Ko je bila policija obveščena o dogodku, se je kmalu prepričala, da je bil ropar oni vojaški begun Franc Ogrizek, ki je pobegnil iz Trsta od 97. pešpolka in ki je pred nekaj dnevi v Barkovljah pri Trstu oropal tudi neko gospodično.

— Slovenski napisi v Trstu. — Namestništvo je razveljavilo sklep tržaškega mestnega sveta, da morajo biti javni napisi na trgovinah tudi italijanski.

— Za materjo v grob. — V led žalosti, ker mu je umrla mati, se je obesil v Dubrovniku ribič Anton Dervič, star 33 let.

— Povratek izseljencev. — V par dneh priplove na Reko parnik „Cunard Linie“, s katerim se vrača v domovino 2000 hrvaških, ogrskih in slovenskih izseljencev.

Društva.

dr V Dorabergu priredi „Slov. Čitalnica jutri v dvorani „Elinosti“ plesni venček. Začetek ob 3. uri popoldne. Odbor.

dr Društvo „Prešeren“ v Št. Petru priredi jutri ob 3½ pop. veselico s petjem, deklamacijo, šaljivo loterijo in plesom. Pri veselici sodeluje vojaški orkester. Vstopnina k veselici 30 vin. I. in II. sedeži 60 vin. ostali sedeži 30 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Naznanilo.

Odvetniška pisarna dr. Frančiška Pavletiča se je

preselila

v hišo „Centralne Posojilnice“ v Gorici,

Corso Verdi št. 32 I. nadstr.

Najnovejša trgovina

z jestvinami, moko, žitom in cementom na drobno in debelo

Rafael Vuga

Gorica — na Kornju št. 6 — Gorica

priporoča zasebnikom in trgovcem v mestu in na deželi, kavo, riž, ogrski in domači ječmen, sladkor, olje, petrolej, pšenično moko domačo in ogisko, turšično, ajdovo in rženo moko, pšenični in turšični zдроб, belo in rdečo sol, otrobe, oves, turšico, pšenico, rež, najboljši Portland cement itd. po nizkih cenah.

!Otvoritev velike nove trgovine!

Otvorila se je velikanska manufakturna in modna trgovina

„PRI ZLATI ZVEZDI“

korso G. Verdi 32 — GORICA.

Priporočam velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo zelo bogato novo zalogo vsakovrstnega volnenega in manufakturnega blaga po najnovejši modi in zagotavljam točno in najsolidnejšo postrežbo. — Ob enem si dovoljujem opozoriti na veliko izvanredno **božično prodajo** najlepših novosti, katera se začne že prihodni teden. — **Izbera zares nedosegljiva! Cene stalne brez konkurence!!** Priporočam se najvljudneje za blagohotno naklonjenost, z odličnim spoštovanjem

ANTON BOHINSKI, nova trgovina „Pri zlati zvezdi“.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudežnega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivec to zapazil.

Prasek „COZA“ učinkuje čudovito, tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prasek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati ž na, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo zdravljenje.

Prasek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramo in ponižanja, da iz takih oseb je

elo napravil čvrste, močne in vsakega dela močne ljudi. Ta prasek je že marsikatera mladeniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam. — Zavod, ki poseduje ta čudodelni prasek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopolnjuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prasek popolnoma neškodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane, London 257 (Anglija)
Na pisma je djeti znamko 25, na dopisnice za 10 stotink.

Otvoritev nove krojačnice!

Podpisani vljudno naznam spoštovanemu občinstvu, da sem otvoril v ulici Vetturini št. 9, (v hiši „Narodne Tiskarne“) v Gorici **krojaško delavnico**. Zagotavljam točno in pošteno postrežbo se najljudneje priporočam posebno prečastiti duhovščini v mestu in na deželi za obilna naročila in bilježim z odličnim spoštovanjem udani

Josip Smet,
krojač.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

GOSPODIČNE IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

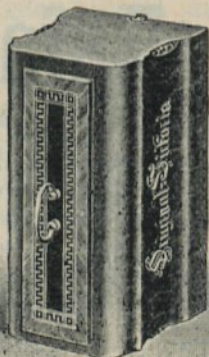
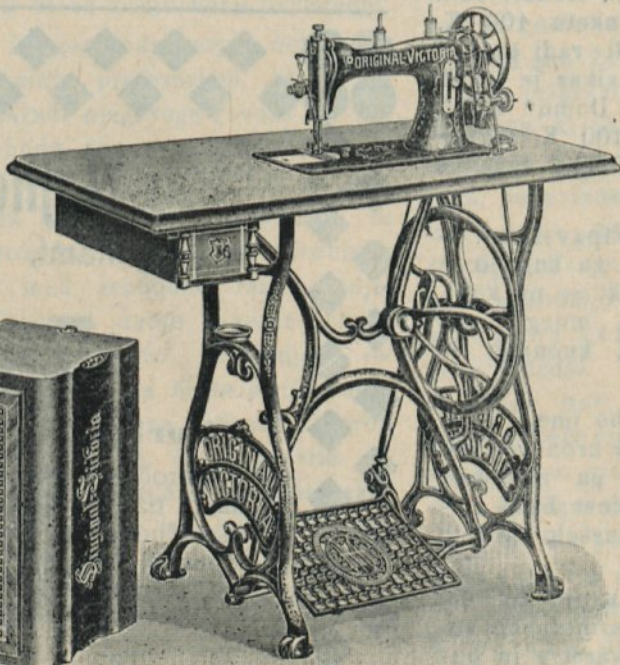
Kaj ne smatrate

-ove jedilne masti

najboljše? Ceresova mast ni samo najfinejša, je tudi najizdatnejša, kar sem jih do sedaj kupila!

Le poskusite enkrat s to mastjo, in gotovo se ne boste kesali.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Trdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdki,

Registriran vzorec. **Bajna iluzija!** Oblastveno varovano.

Najlepši kras božičnega drevesca

ki bi ga ne smela pogrešati nobena krščanska družina, je moje izboljšano.

briljantno angelj. zvonilo za božično drevošt 1
popolnoma iz kovine s 6 pozlač. angelci 30 cm vis. Garantira se za funkcioniranje.

Pritrdi se lahko takoj na največje ali najmanjše drevo s preprostim nasa-
janjem. Postavljeno na mizo se rabi lahko tudi za namizno zvonilo. Postav-
ljeno na toplo peč funkcionira tudi brez prižganih sveč.

Gorki zrak treh prižganih sveč vrtil gonilno kolo, nanje pritrjeni izboljšani jekleni betički pa udarjajo na troje zvoncev in blagovončno, srebrnočisto zvonjenje zadoni, mlado in staro predstavljajoč v božično blaženost. Kos stane s kartonom in navodilom vred **K 1-50**.

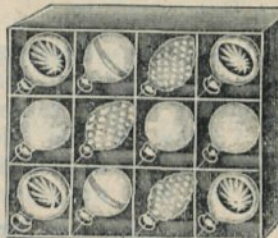
3 kosi . K 4-25 9 kosov . K 12-
4 . K 5-50 12 . K 15-
6 kosov . K 8-24 . K 29-
36 kosov . K 48-50
50 . K 58-
100 . K 112-

Št. 2. Ravnotisto angelsko zvonilo za božično drevesce, izvršeno vele-
elegantno in posebno fino ponik-
ljano, s sukanimi stebrički za zvonce in tremi prekrasno žarečimi srebrn. lametastimi rožami, ki potem, ko so prižgane sveče, pre-
krasno odsevajo, kos s kart. in navod. K 2-

3 kosi . K 5-50 9 kosov . K 15-50
4 . K 7-25 12 . K 20-25
6 kosov . K 10-50 24 . K 30-50
36 kosov . K 57-50
50 . K 77-50
100 . K 150-

Najnovejši

stekl. nakit za božično drevesce

12 kos. sortiranih, skrbno zavitih v kartonu, po velikosti in izvršitvi po K -40, -60, -70, -80, 1-1, 1-20, 1-50, 2-6 kos. kartonu, po velikosti in izvršitvi po K -75, -90, 1-1, 1-20. Lameta, angelski lasci, srebrni ali zlati, kuverti K -10, žica za orehe 100 kosov K -20, verižice iz steklenih kroglic, 1 in pol do 3 metra dolge, po velikosti kroglic, K -90, -95, 1-20, 1-40. Svečnice 24 kosov v kartonu K -50, večje 15 kosov v kartonu K -58, držaji za sveče, ducač K -50.

Prosim zahtevajte katalog.

Božična nagrada.

Vsak p. z. kupec, ki od 1. sept. do 30. nov. pisмено naenkrat naroči za najmanj 40 K blaga dobi zastoj za božično nagrado alarmno budilko št. 4343 s po noči sve tlečim se kaz. in pa kol. za 1. 1908.

Zamena dovoljena ali denar nazaj brez rizika!

Pošilja po povzetju ali denar naprej. Najpripravnější se naroča na odrezku poštne nakaznice. Neobhodno je potrebno da se pri naročitvi opomni, da naj se pošlje blago po povzetju ali če je denar odposlan po nakaznici. Tudi je v korist vsakemu naročitelju, da naroči, čim le mogoče, blago že pred 15. decembrom, ker pošta po 15. decembru zaradi hudega navala ne more dostavljati tako hitro, kakor ob navadnem času. Naslavljajte naročbe zatorej pravočasno na naslov:

tvornica ur v Mostu

JAN KONRAD

Zahtevajte moj najnovejši glavni katalog s 3000 slikami, ki vam ga takoj pošljem zastoj in poštne prosto.

ces. in kralj. dvorni dobavitelj v Mostu

št. 1948 na Češkem